

Calatoriile lui Erus

O REVISTĂ DE POVESTE

Mulți dintre voi m-ați întrebat ce anume a făcut din seria cărților despre Erus un așa mare succes. Întotdeauna am răspuns la fel: „Nu știu. Știu însă altceva: în fiecare dintre noi există iubire, există răbdare, generozitate sau recunoștință, există soare și frumusețe. Bănuiesc că, într-un mod magic, dar în același timp natural, cărțile trezesc aceste trăiri în oameni, indiferent că sunt copii sau adulți. Sufletul nu are chip sau vârstă. Sufletul nu are dorințe sau interese. Singurul lucru pe care-l năzuiește sufletul este să fie în pace, în armonie“.

ALEC BLENCHÉ :)

Conversații semnificative

Interviu cu Erus

de Alec Blenche

Bună ziua, dragi copii, sunt Puf și-n această zi avem un mare invitat: este chiar Erus, ce de-acasă a plecat ca să salveze lumea și iată c-a sosit și ultima sa carte. Spune-ne, Erus:

— Nu ai oboșit?

— Bună ziua tuturor! Nu, nu am oboșit. Când faci ceva cu mare bucurie, obosești mai greu.

— Am auzit că în octombrie o să apară ultima carte din seria *Călătoriile lui Erus*. Chiar se încheie această aventură care a încântat atâția copii, dar și adulți?

— Da, așa este. În octombrie o să apară ultimul volum: *Erus și Valea Recunoștinței*, și sper ca oamenii să o aprecieze la fel de mult. Această aventură se încheie, într-adevăr. Nu știu ce va urma mai departe. Va trebui să îl întrebi pe Alec Blenche.

— Hmm, păi să-l punem pe listă atunci pentru un următor interviu, sunt sigur că fanii seriei sunt tare curioși. Spune-ne, Erus, ce se întâmplă în *Valea Recunoștinței*?

— Nu pot să dau în vileag prea multe, aș strica farmecul. Însă ce vă pot spune este că se vor întâmpla lucruri la care puțini se așteaptă, iar eu sunt încercat în moduri în care nu mai fusesem până atunci. Așteptați să citiți cartea și veți vedea.

— Înțeleg, dar nu prea mai avem răbdare.

— Atunci mai citiți încă o dată prima carte cu *Valea Răbdării*.

— Hahaha, da, bună sugestie. Și totuși, nu pot crede că se va termina această poveste.

— Povestea se termină, însă sper că povețele, trăirile, toate lucrurile pe care le-am învățat eu și pe care sper că și alți copii le-au ținut minte vor continua să ne îmbunătățească viețile de acum încolo. Iar eu, Erus, voi fi acolo mereu pentru oricine are nevoie de mine. La fel vor fi și Roua, Alpi, Marty și restul prietenilor noștri.

— Spune-ne ceva despre tine. Ce-ți place să faci în timpul liber?

— Să citesc, să petrec timp de calitate cu familia mea, să am conversații semnificative. Îmi place să cânt, să descopăr tot felul de lucruri despre care nu știam nimic. Sunt atât de multe lucruri fascinante pe care să le poți face... este incredibil. Și când mă gândesc că înainte aveam multe momente în care pur și simplu mă plictiseam! Acum nu mai știu ce este plictiseala.

— Care este culoarea ta preferată?

— Albastru, iubesc marea și cerul.

— Dar fructele tale preferate?

— Afinele.

— Care sunt tot albastre, bineînțeles... Cânti la vreun instrument?

— Da, cânt la chitară, mereu mi-a plăcut chitara și am învățat aproape singur să cânt.

Însă, mai nou, îmi place mult pianul și în următoarea perioadă mi-am propus să învăț să cânt și la pian.

— Sună minunat.

— Da, este ceva ce aș încuraja pe fiecare copil să facă. Nu trebuie să fii neapărat talentat la muzică pentru a cânta la un instrument, dar simți o bucurie foarte mare când o faci.

— Ce alte sfaturi mai ai pentru tinerii care citesc cărțile cu tine?

— Să fie curioși, să își urmeze pasiunile, să nu facă ce fac cei din jur doar pentru că li se pare la modă sau vor să fie acceptați. Suntem diferiți și fiecare dintre noi este special în felul său. Și foarte important este să nu uite că fiecare are în el un dar numai al său prin care poate să uimească lumea și să o salveze, să o facă mai bună pentru noi toți. Putem trăi cu toții în Lumea Bună dacă fiecare își aduce contribuția în felul său.

— Mulțumim, Erus, pentru îndemnuri.

Dacă mai sunt copii care au întrebări pentru tine...?

— Desigur că îmi pot scrie pe adresa redacției: revistaerus@edituraunivers.ro și le voi răspunde cu mare drag. Și eu vă mulțumesc și vă doresc la toți numai bine.

— Numai bine, Erus, și sperăm din tot sufletul să te revedem și în alte cărți!

— Vom vedea ce va fi. Deocamdată, să ne bucurăm de prezent și de acest ultim volum pe care sunt sigur că îl veți îndrăgi.

Folosiți cu încredere întrebările de mai jos pentru a purta conversații semnificative cu prietenii, cu profesorii, cu frații, părinții sau bunicii voștri.

- De ce s-a dus Erus la căsuța de dovleac?
- Ce a găsit acolo ?
- De ce nu au mai venit copiii să mănânce plăcinte la bătrânică?
- Ce a înțeles Erus din povestea bătrânei?
- Toți puii, fie că sunt de animale sau de oameni, se nasc buni?
- Ce îi schimbă?
- Care este morala principală a poveștii?
- Cum poți aplica tu în jurul tău ceea ce ne explică această poveste?
- Îți amintești o dată când ai căutat singur adevărul?
- Cât de curios ești?
- Cât de mult crezi că face diferența educația primită de la părinți și de ce?
- Cum ar fi posibil ca mai mulți copii să poată crește cu răbdare și iubire?
- Ce ai fi făcut dacă ai fi fost în locul lui Erus?

O prietenie cu mustăți și cu rime-fantezie!

de Iulia Burtea

Pisicuțul Șpis cel mic nu-i ca oricare pisic: poartă cărare într-o parte și e știutor de carte.

În fiecare seară, se încolăcește pe pervazul ferestrei în așteptarea nopții adânci și întunecate, momentul ideal pentru o serie de întâmplări ciudate. Cu urechile ascuțite și mustățile ciulite, pânđește clipa în care șoriceii se aventurează din ascunzătoare, după brânză de mâncare. Lia, micuța lui stăpână cu breton pe frunte și bucle rotunde, îi zărește doar codița ivindu-se de după perdeluța roz.

Dar, de fiecare dată, în toiul acțiunii, pisicuțul Șpis Șpis Șpis își simte mai întâi pleoapele grele ca două ghiozdane pline, după care adoarme dus, înainte de sosirea nopții și de parada șoriceilor. Nici în timpul zilei nu-i mai breaz, nu prea poate să stea treaz: ațipește pe toate razele de soare așternute-n dormitoare.

Ce visează pisicuțul Șpis în miile de ore de somn ale sale? Să dea nas în nas cu un șoricel poznaș. Nu ca să-l prindă-n gheare, ci ca să-i dea de mâncare; vrea un partener de jocuri și-l tot caută între blocuri. Tolănit în brațele Liei, a întâlnit mulți șoriceii până acum: unii mari cam cât o prună, alții mici cât o alună. I-a plăcut de fiecare, cât de mic sau cât de mare. Doar că e cam dificil să te împrietenești cu șoriceii din povești!

Când se întoarce Lia de la școală, Șpis își întrerupe somnul de amiază, mijeste ochii și o întâmpină cu un singur **miau**:

— Lia, ți-a ieșit în cale vreun șoricel?

— Un tractor sforăitor, da! Un cățel în jocel, l-am văzut chiar și pe el! Și un elf am întâlnit, dar șoricel nu ți-am găsit...

— Atunci m-am supărat foc, deci voi adormi la loc.

— Șpis, Șpis, Șpis, înainte s-adormi dus, vreau să vezi ce ți-am adus!

Gâdilat de curiozitate, Șpis intră cu tot cu coadă în cutia pe care Lia o desface sub mustățile lui. Surpriză! De acolo a ieșit un șoricel neobișnuit. Nu e Mickey Mouse, în ciuboșele galbene și cu pantaloni roșii, ci un mouse de calculator... roz și sclipitor! Cu o codiță luuuuuuuuungă, cât o repriză de somn pisicesc.

Șpis n-ar fi dat niciodată odihna pe contemplare, dar prima zi în care a rămas singur acasă cu șoricelul nu a închis un ochi. Nu s-a apropiat prea mult de noul lui prieten, dar l-a analizat din toate unghiurile care i-au venit la îndemână, și o umbră de părere de rău i-a trecut peste mustăți, când și-a dat seama că șoricelul roz nu face **chiț**.

A doua zi, a ajuns la concluzia că nu are nicio idee despre cum ar trebui să se desfășoare prietenia lui cu șoricelul roz. S-a apucat de planuri elaborate pentru activități complicate. A decis apoi să înceapă cu ceva simplu: o invitație la masă. Întoarsă acasă, Lia a găsit șoricelul scufundat în castronul cu lapte. Șpis era lihnit de foame, dar foarte încântat de mersul lucrurilor: un singur punct roz se zărea din prietenul pe care-l hrănise regește.

În ziua următoare, Șpis l-a invitat pe șoricelul roz la un desen animat. Din aventurile motanului Tom cu șoricelul Jerry, a ales special un episod în care motanul e turtit cu ușa, propulsat în tavan și închis într-un cazan. I s-a părut cea mai bună modalitate de a-i demonstra prietenului său că dezaprobă pisicile care vânează șoriceii. Dar șoricelul roz n-a zis nici pis...

A patra zi, pisicuțul Șpis s-a pus pe scotocit după canapea și pe sub pat, în cutiile colorate și între hainele curate. A scos din ascunzătorile lor: chițăitoarele, zdrăngănitorele și agățătoarele de jucărie. Lia le-a găsit pe toate depuse ca o ofrandă gălăgioasă în fața șoricelului roz, dar parcă acesta era mai tăcut decât cu o zi înainte. Șpis a oftat, iarăși trist și supărat. Odată cu venirea serii s-a întors la geam, pândind să nu cumva să apară un șoricel mai vorbăreț pe-afară.

Dar, la aventurile lui cu șoricelul roz mai asistase un martor din umbră, de după spătarul canapelei. Cineva care zburda pe patru picioare, aude cu două pâlnii de urechi și adulmecă prin casă din cale-afară de pofticioasă. Dar Șpis nici n-o ia în seamă, de căței îi este teamă. În tot acest timp, cățelușa Achi a făcut eforturi de supercățel pentru a-i atrage atenția pisicuțului Șpis, că are la rândul ei un vis: să se împrietenească cu nația pisicească.

Supărat pe șoricel și amărât ca vai de el, Șpis nu-și mai ascute ghearele amenințător în direcția ei. Nu se mai încrunță deloc la ea, iar în ziu a următoare abandonează orice plan de atac sau de apărare. Cățelușa Achi îl privește cu ochii mari, ridică lăbuța și pufăie cu botul zâmbitor. De bucurie, dă din coadă chiar ca un șoricel, iar Șpis o îndrăgește pe loc. Zâmbește și Lia, și odată cu ea toată camera roz și primele stele ale serii.

Somn ușor, Lia!

Vise plăcute, Șpis și Achi!

de Iulia Burtea

În grădina de litere a toamnei au crescut denumirile a zece tipuri de fructe și nuci. Culege-le pe rând, cu mare atenție, și identifică fructele de vară care s-au strecurat printre cele de sezon.

M	A	R	L	Y	J	O	N	C
E	S	A	R	U	L	A	D	A
R	D	V	E	R	U	S	Q	S
E	U	C	G	R	I	E	M	T
C	A	R	A	E	V	S	U	A
M	A	L	U	N	E	R	E	N
S	E	G	I	N	A	A	L	E
T	C	L	I	R	E	R	E	C
R	R	I	N	Ț	U	L	P	Ă
U	L	A	E	N	Ț	Ă	E	G
G	R	R	A	E	V	S	U	U
U	A	C	W	L	I	R	A	T
R	E	P	U	N	A	A	L	U
D	O	V	L	E	C	I	W	I
U	P	R	U	N	E	X	P	Ă
M	L	X	E	N	Ț	R	E	O

